

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114209894
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114209894.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Fiľakovského v právnej veci žalobcu Dopravný podnik mesta Prešov, a.s., so sídlom Bardejovská 7, Ľubotice, IČO: 31 718 922, právne zastúpeného JUDr. Ernestom Vokálom, advokátom, so sídlom Hlavná 6, Prešov, proti žalovanej S. M., nar. X.X.XXXX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenou opatrovníčkou X. Z., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Q., o zaplatenie sumy 66 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 2.12.2015, č.k. 9C 89/2014-60, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v časti o zaplatenie poštovného a vo výroku o trovách konania.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 66 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie poštovného vo výške 3,90 Eur zamietol. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi v prospech jeho právneho zástupcu JUDr. Ernesta Vokála náhradu trov konania pozostávajúcu z iných trov konania vo výške 16,50 Eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 760 Občianskeho zákonníka, § 12, § 14, 16, § 17 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave; § 2, § 6, § 7, § 8, § 16 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach; § 142 ods. 1, § 150 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že odporca opakovane použil prepravnú službu Dopravného podniku a.s. Prešov bez zaplatenia cestovného. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj ustanovení Prepravného poriadku a Tarify MHD v Prešove mu tak vznikla povinnosť zaplatiť sankciu za porušenie tarifných a prepravných podmienok vo výške 33 Eur za každý prípad porušenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 €. Súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi (ktorý mal v konaní plný úspech) v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom procesný súd žalobcovi nepriznal, pretože sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Súd prvého

stupňa náklady zastúpenia žalobcu advokátom považoval za neúčelné po zistení, že sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany, dátum jazdy bez platného cestovného lístka, číslo dokladu o prepravnej kontrole, výška dlhu (súčet cestovného a sankcie) a začiatok omeškania. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti.

Pokiaľ ide o náhradu poštovného, túto súd nepriznal z dôvodu, že náklady predsúdnej korešpondencie, aj keď v budúcnosti úspešného žalobcu, do náhrady trov konania ani nákladov potrebných na uplatnenie pohľadávky nespádajú, pričom v konkrétnom prípade pre pohľadávku samotná faktúra potrebná nie je, nakoľko výška sankcie je daná tarifou a o lehote na plnenie bol žalovaný poučený v zápise o vykonaní prepravnej kontroly.

Proti tomuto rozsudku, pokiaľ ide o zamietavý výrok o zaplatenie poštovného v sume 8,50 Eur a výrok o náhradu trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že právo účastníka konania zvoliť si právneho zástupcu je jeho ústavným právom, a preto trovy právneho zastúpenia ako celku nie je možné označiť za neúčelné. Poukázal na dôvodovú správu zákona č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15.10.2008 k ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p., z ktorej vyplýva, že ako neprimerané je potrebné chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v prejednávanej veci nie je. Rovnako uviedol, že navrhovateľ ešte pred podaným návrhom poštou zaslal odporcovi faktúry, ktoré do dnešného dňa odporca neuhradil, a preto navrhovateľovi vznikli trovy vo výške poštovného. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať trovy právneho zastúpenia, ako aj poštovné.

Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktorému predchádzalo vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods.2 O.s.p. a zistil, že odvolanie nie je opodstatnené.

Pri rozhodovaní sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Povinnosť hradiť trovy konania spočíva v tom, že súd uloží jednému z účastníkov povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré (v priebehu konania) tento druhý účastník už zaplatil. Táto povinnosť nezahŕňa všetky trovy konania, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, teda súd nemôže uložiť účastníkovi konania povinnosť nahradiť také trovy, ktoré druhý účastník vynaložil zbytočne. Z uvedeného je zrejmé, že predpokladom priznania náhrady trov konania v konaní úspešnému účastníkovi je účelnosť trov vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie otázky účelnosti vynaložených trov právna úprava ponecháva na zváženie súdu, ktorému nemožno toto oprávnenie uprieť. Naopak, je to povinnosť súdu, v rámci ktorej musí prihliadnuť na osobitosti každého jedného prípadu a svoje úvahy a závery dostatočne odôvodniť. Pokiaľ súd neprizná úspešnému účastníkovi náhradu trov konania z dôvodu, že trovy neboli vynaložené účelne, odôvodnenie musí zamerať práve na nadbytočnosť a neúčelnosť vynaložených trov. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 5/2013)

V danom prípade predmetom konania bol bez akýchkoľvek pochybností drobný spor vyvolaný porušením povinnosti žalovanej cestovať v dopravnom prostriedku žalobcu s platným cestovným lístkom. K porušovaniu tejto povinnosti dochádza prakticky každodenne, pričom spory z tohto porušenia vzniknuté sú z hľadiska právneho a skutkového nenáročné. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť preto vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Žalobca, ktorý takéto pohľadávky hromadne uplatňuje, má možnosť v konaniach vystupovať sám, resp. prostredníctvom svojich zamestnancov, alebo vybrať si advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále ostanú tieto veci

vzhľadom na ich množstvo zaujímavé. Možnosť zníženia, prípadne nepriznania trov konania upravuje aj ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia neprimeranými trovami sú nielen tie, ktoré výrazne presahujú hodnotu uplatnenej pohľadávky, ale aj tie, ktoré z hľadiska charakteru sporu, vzhľadom na jeho jednoduchosť, nebolo potrebné vynaložiť. V prejednávanej veci základ nároku a ani jeho výška sporné neboli, a preto trovy právneho zastúpenia je potrebné považovať nielen za neprimerané podľa ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj za také, ktoré nespĺňajú požiadavku účelnosti vyplývajúcu z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Vo vzťahu k uplatňovanému poštovnému sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa a navyše poukazuje aj na tú skutočnosť, že vynaloženie poštovného v žalobcom uvedenej sume nie je ani žiadnym spôsobom preukázané.

Za takejto situácie odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok v časti o zaplatenie poštovného a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s ustanovením §142 ods.1 O.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.